



DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 12 marca 1966 r.

Nr 9

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 56 — z dnia 22 lutego 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym na przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej 77
- 57 — z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie udziału w kosztach budowy urządzeń zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę oraz opłat za wodę pobieraną z tych urządzeń 77

OBWIESZCZENIE

- 58 — Ministra Łączności z dnia 31 stycznia 1966 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” 80

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 59 — z dnia 23 lutego 1966 r. w sprawie ratyfikacji przez Holandię Konwencji (nr 24) dotyczącej ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu oraz w gospodarstwach domowych, i Konwencji (nr 25) dotyczącej ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników rolnych, przyjętych w Genewie dnia 15 czerwca 1927 r. 84
- 60 — z dnia 23 lutego 1966 r. dotyczące przystąpienia Belgii i Malawi do Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. 84
- 61 — z dnia 23 lutego 1966 r. dotyczące przystąpienia Malawi do Konwencji o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, zawartej w Genewie dnia 12 września 1923 r. i zmienionej Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r. 84

56

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lutego 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym na przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397) w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1959 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym na przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej (Dz. U. Nr 39, poz. 244) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie: „w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r.

o samorządzie robotniczym na niektóre przedsiębiorstwa w resorcie komunikacji”,

- 2) w § 1 na końcu dodaje się wyrazy „oraz na Przedsiębiorstwo Spedycji Krajowej.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

57

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 1966 r.

w sprawie udziału w kosztach budowy urządzeń zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę oraz opłat za wodę pobieraną z tych urządzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 3, art. 10 ust. 4 i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1965 r. o zaopa-

trywaniu rolnictwa i wsi w wodę (Dz. U. Nr 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Oplaty za wykonywaną przez Państwo budowę urządzeń zbiorowego zaopatrywania rolnictwa i wsi w wodę.

§ 1. 1. Osoby fizyczne będące właścicielami (posiadaczami, użytkownikami) nieruchomości, dla których urządzenia półpodstawowe lub szczegółowe stanowiąc będą źródło zaopatrywania w wodę, pokrywają 40% faktycznych kosztów budowy urządzeń półpodstawowych oraz całość faktycznych kosztów budowy urządzeń szczegółowych, w postaci opłat wymierzonych za wybudowanie przez Państwo tych urządzeń.

2. Jeżeli urządzenia półpodstawowe służą jednocześnie tak osobom fizycznym, jak i jednostkom gospodarki społecznej, organizacjom społecznym lub osobom prawnym nie będącym jednostkami gospodarki społecznej, to jednostki gospodarki społecznej, organizacje społeczne oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej uczestniczą w kosztach budowy tych urządzeń, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, proporcjonalnie do zapotrzebowania na wodę, pokrywając w całości przypadające na nie koszty, a osoby fizyczne pokrywają 40% pozostałej części kosztów.

3. Określenia części faktycznych kosztów budowy (ust. 2) przypadającej na osoby fizyczne dokonuje na podstawie kosztorysu ostatecznego właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej w ciągu dwóch miesięcy od dnia przekazania budowy do użytku.

4. Do kosztów przypadających na osoby fizyczne nie wlicza się kosztów dokumentacji projektowo-kosztorysowej, badań hydrogeologicznych i nadzoru inwestorskiego w zakresie budowy wszystkich urządzeń zbiorowego zaopatrywania w wodę; koszty te ponosi w całości Państwo.

5. Za zgodą Ministra Rolnictwa, działającego w porozumieniu z Ministrem Finansów, za podstawę do wymiaru opłat na pokrycie kosztów budowy urządzeń półpodstawowych o określonej wydajności wody może być przyjęty przeciętny koszt budowy takich urządzeń na terenie kraju lub danego województwa.

§ 2. 1. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach za zgodą właściwego do spraw rolnych organu prezydium powiatowej rady narodowej część kosztów budowy urządzeń półpodstawowych przypadających na właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości, będących osobami fizycznymi, może być pokrywana ze środków funduszu gromadzkiego, funduszu rozwoju rolnictwa oraz z funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, na zasadach określonych w przepisach dotyczących gospodarowania tymi funduszami. Udział jednak właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości w pokryciu kosztów budowy urządzeń półpodstawowych nie może być niższy niż połowa przypadającej na nich stosownie do § 1 ust. 1 części kosztów.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być uwzględnione przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej jako źródło pokrycia kosztów budowy urządzeń, jeżeli środki te zostały wniesione lub zadeklarowane przez odpowiednie jednostki organizacyjne przed terminem przewidzianym dla wymiaru opłat za budowę.

§ 3. 1. Oplaty za wykonane przez Państwo urządzenia półpodstawowe i szczegółowe płatne są przez osoby fizyczne w okresie 12 lat, w równych ratach kwartalnych w terminach płatności rat podatku gruntowego.

2. W wypadkach określonych w § 1 ust. 2 jednostki gospodarki społecznej, organizacje społeczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej przekazują będące w ich dyspozycji nakłady inwestycyjne

przeznaczone na udział w kosztach urządzeń zbiorowego zaopatrywania w wodę (podstawowych, półpodstawowych i szczegółowych) w wysokości i terminach określonych w umowie zawartej z właściwym do spraw rolnych organem prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 4. 1. Wysokość opłaty za budowę urządzeń półpodstawowych ustala się proporcjonalnie do wysokości przychodu szacunkowego z poszczególnych gospodarstw rolnych — w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym — w roku oddania urządzenia do użytku.

2. Jeżeli zobowiązany do uiszczenia opłaty oprócz przychodów z gospodarstwa rolnego posiada również inne stałe dochody lub wynagrodzenie albo pobiera rentę — wysokość opłaty ustala się od łącznej sumy przychodów z gospodarstwa rolnego, innego dochodu, wynagrodzenia i renty, z tym że wysokość dochodu, wynagrodzenia i renty przyjmuje się z roku poprzedzającego rok oddania urządzenia do użytku.

3. Jeżeli zobowiązany do uiszczenia opłaty jest właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem) nieruchomości nie wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego, a źródłem jego utrzymania jest stały dochód lub wynagrodzenie za pracę najemną, wysokość opłaty ustala się w zależności od wysokości stałego dochodu lub wynagrodzenia z roku poprzedzającego rok oddania urządzenia do użytku. W razie zbiegu dwóch lub więcej źródeł utrzymania wysokość opłaty ustala się od łącznej sumy stałego dochodu i wynagrodzenia. Jeżeli zobowiązany oprócz stałego dochodu lub wynagrodzenia pobiera rentę, wówczas do podstawy obliczenia opłaty dolicza się kwotę renty z roku poprzedzającego rok oddania urządzenia do użytku. Jeżeli dochód z nieruchomości budynkowej jest niższy od wartości czynszowej obliczonej według zasad obowiązujących przy ustalaniu podatku od nieruchomości, opłatę za wykonanie urządzeń ustala się w zależności od wartości czynszowej z roku poprzedzającego rok oddania urządzenia do użytku.

4. Jeżeli zobowiązany do uiszczenia opłaty jest właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem) nieruchomości budynkowej, a nie należy do kategorii osób określonych w ustępach poprzedzających, wysokość opłaty ustala się w zależności od wartości czynszowej określonej w ust. 3.

5. Jeżeli źródła przychodów określonych w ust. 2—4 powstały dopiero w roku oddania urządzenia do użytku bądź w roku poprzedzającym, wówczas przyjmuje się wysokość dochodów, wynagrodzenia, renty, wartości czynszowej — z roku oddania urządzenia do użytku, obliczoną w stosunku rocznym.

§ 5. Zwalnia się od obowiązku uiszczenia opłat za urządzenia półpodstawowe osoby, których źródłem utrzymania jest zaopatrzenie emerytalne. W razie utraty prawa do renty lub uzyskania innych jeszcze źródeł dochodu, powodujących zawieszenie wypłaty renty — osobom tym wymierza się opłaty, przypadające za okres od chwili utraty prawa do renty lub zawieszenia wypłaty renty do czasu upływu dwunastoletniego okresu płatności określonego w § 3 ust. 1.

§ 6. 1. W razie podłączenia urządzenia szczegółowego do urządzenia półpodstawowego, które nie stanowiło źródła zaopatrywania w wodę dla właściciela (posiadacza, użytkownika) nieruchomości, do której urządzenie zostało doprowadzone, obowiązany jest on do uiszczenia opłaty z tytułu budowy urządzenia półpodstawowego w takiej samej wysokości, w jakiej w związku z tego rodzaju urządzeniami wymierzona została opłata odpowiednim właścicielom (posiadaczom, użytkownikom) nieruchomości.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 jednostki gospodarki społecznej i organizacje społeczne oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej obowiązane są do pokrycia części kosztu budowy urządzenia półpodstawowego proporcjonalnie do ilości potrzebnej im wody.

§ 7. Wymiaru opłat poszczególnym zobowiązanym za urządzenia półpodstawowe i za urządzenia szczegółowe dokonuje w drodze wydania nakazu płatniczego biuro gromadzkiej rady narodowej.

§ 8. W razie przedterminowego uiszczenia jednorazowo co najmniej 50% wszystkich rat, których terminy płatności jeszcze nie upłynęły, wysokość sumy tych rat obniża się o 6%, a w razie uiszczenia całej należności w roku, w którym przypada płatność pierwszej raty — wysokość należności obniża się o 10%.

Rozdział 2.

Obowiązek świadczeń osobistych i rzeczowych na rzecz budowy urządzeń zbiorowego zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę.

§ 9. 1. Na wniosek przedsiębiorstwa wykonującego budowę urządzeń zbiorowego zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę (podstawowych, półpodstawowych i szczegółowych) biuro gromadzkiej rady narodowej zobowiązuje określone osoby fizyczne będące właścicielami (posiadaczami, użytkownikami) nieruchomości, dla których te urządzenia mają stanowić źródło zaopatrzenia w wodę, do świadczeń osobistych i rzeczowych dla tej budowy. Zobowiązani do świadczeń mogą zamiast tych świadczeń uiszczyć równoważnik pieniężny na zasadach określonych w §§ 11 i 12.

2. Świadczenia określone w ust. 1 obejmują wykonanie przez osoby zobowiązane prostej (niewykwalifikowanej) pracy lub dostarczenie środków transportowych do przewozu materiałów budowlanych, sprzętu, kwater dla pracowników przedsiębiorstwa wykonującego roboty oraz pomieszczeń na sprzęt i materiały.

3. Przedsiębiorstwo wykonujące roboty zgłaszając wniosek (ust. 1) określa jednocześnie zapotrzebowanie na wykonanie niezbędnych robót i dostarczenie środków transportowych oraz kwater i pomieszczeń gospodarczych (użytkowych).

§ 10. 1. Zobowiązanie do świadczeń, o których mowa w § 9, biuro gromadzkiej rady narodowej ustala w drodze wezwania poszczególnych mieszkańców gromady do wykonania określonych świadczeń przynajmniej na 14 dni przed terminem, w którym zobowiązany powinien zgłosić się do wykonania świadczeń.

2. Wezwanie do wykonania świadczeń stanowi decyzję w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Odpisy wezwań biuro gromadzkiej rady narodowej doręcza przedsiębiorstwu wykonującemu roboty.

§ 11. 1. Należność za prace w ramach świadczeń osobistych rozlicza się według cen akordowych, przy czym stawki akordowe nie mogą być wyższe od stawek określonych w układzie zbiorowym pracy w budownictwie dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

2. Należność za świadczenia rzeczowe w zakresie materiałów budowlanych rozlicza się według obowiązujących cenników lub cen miejscowych, jeżeli takie ceny były przyjęte jako obowiązujące w kosztorysie umownym.

3. Należność za usługi przewozowe rozlicza się według taryfy towarowej przewozów konnych lub taryfy towarowej stosowanej w przedsiębiorstwach państwowej komunikacji samochodowej.

4. Należność za przydzielone kwatery mieszkalne dla pracowników przedsiębiorstwa wykonującego roboty oraz za pomieszczenia na sprzęt i materiały rozlicza się według indywidualnej umowy z właścicielem budynku, przy czym wysokość stawki za dobę nie może przekraczać ryczałtu za noclegi, jaki przysługuje pracownikom państwowym w podróży służbowej, a należność za pomieszczenia na sprzęt

i materiały — przeciętnej wysokości czynszu za najem tego rodzaju pomieszczeń.

§ 12. Należność za dostarczone w ramach świadczeń materiały budowlane, robociznę niewykwalifikowaną, usługi przewozowe oraz kwatery i pomieszczenia na sprzęt i materiały zalicza się na poczet opłat za wykonane urządzenia półpodstawowe lub szczegółowe.

Rozdział 3.

Udział w budowie urządzeń zbiorowego zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę, wykonywanej przez zrzeszenia.

§ 13. 1. Obowiązek udziału w budowie urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę (podstawowych, półpodstawowych i szczegółowych) wykonywanej przez kółka rolnicze, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, spółki wodne oraz inne odpowiednie zrzeszenia, zwane w dalszym ciągu „zrzeszeniami”, może być nałożony tylko wówczas, gdy co najmniej połowa właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości, dla których te urządzenia będą stanowiły źródło zaopatrzenia w wodę, wypowie się przez podpisanie odpowiedniej deklaracji za udziałem w tej budowie.

2. Obowiązek udziału w budowie urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę nakłada na poszczególnych właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości biuro gromadzkiej rady narodowej.

§ 14. 1. Obowiązek udziału w budowie urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę może polegać na wpłatach pieniężnych i na świadczeniach przez wykonywanie pracy niewykwalifikowanej oraz dostarczenie środków transportowych.

2. Obowiązani do udziału w budowie mogą zamiast świadczeń zapłacić równoważnik pieniężny według zasad ustalonych w §§ 11 i 12.

3. Obowiązani do wpłat pieniężnych i świadczeń mogą za zgodą zarządu zrzeszenia realizującego budowę dostarczyć zamiast wpłat i świadczeń określoną ilość sprzętu lub materiałów niezbędnych do celów budowy.

§ 15. 1. Wysokość wpłat pieniężnych przypadających od osób fizycznych będących właścicielami (posiadaczami, użytkownikami) nieruchomości:

- 1) z tytułu udziału w kosztach budowy urządzeń podstawowych i półpodstawowych ustala się proporcjonalnie do wysokości podstawy wymiaru opłat stosowanej w razie budowy przez Państwo urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę (§ 4),
- 2) z tytułu kosztów budowy urządzeń szczegółowych ustala się w wysokości pełnych kosztów budowy tych urządzeń.

2. Wysokość wpłat pieniężnych przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji społecznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej z tytułu udziału w kosztach budowy ustala się proporcjonalnie do ilości potrzebnej im wody w terminach określonych w umowie zawartej ze zrzeszeniem. Do udziału w kosztach budowy dolicza się udział w kosztach badań, nadzoru inwestorskiego i dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

3. Wartość świadczeń osobistych i rzeczowych w ramach udziału właścicieli (posiadaczy, użytkowników) nieruchomości w budowie urządzeń ustala się według zasad określonych w §§ 11 i 12.

§ 16. Wysokość wpłat pieniężnych oraz rodzaj i rozmiar świadczeń ustala zarząd zrzeszenia realizującego budowę po uprzednim porozumieniu się z zainteresowanym właścicielem nieruchomości. W razie uznania przez zainteresowanego, że ustalone przez zrzeszenie wysokości wpłat lub rodzaj czy rozmiar świadczeń są niesłuszne, może on zwrócić się w terminie 7-dniowym od dnia podania mu do wiadomości przypadających na niego wpłat i świadczeń do biura gromadz-

kiej rady narodowej o ustalenie wymiaru wpłat i świadczeń w drodze decyzji.

§ 17. 1. Wpłaty pieniężne powinny być wnoszone do zarządu zrzeszenia realizującego budowę w terminach ustalonych przez to zrzeszenie. Świadczenia niepieniężne powinny być wykonywane w terminach ustalonych przez zarząd zgodnie z planem.

2. W razie niewniesienia wpłat lub niewykonania świadczeń określonych w ust. 1 wpłaty te lub równowartość pieniężna świadczeń podlegają ściągnięciu przez biuro gromadzkiej rady narodowej w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Rozdział 4.

Zasady i tryb wymiaru i poboru opłat za wodę oraz wypadki, w których opłaty nie będą pobierane.

§ 18. 1. Wysokość opłat za wodę pobieraną z urzędzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę ustala się odpowiednio do:

- 1) wysokości kosztów utrzymania, eksploatacji i konserwacji urzędzeń podstawowych i półpodstawowych oraz
- 2) ilości rocznego zużycia wody — z uwzględnieniem także potrzeb w zakresie hodowli zwierząt i uprawy roślin — ustalonej na podstawie norm określonych w normatywach technicznych projektowania, wydanych na podstawie przepisów prawa budowlanego, a gdy założone zostały wodomierze — odpowiednio do ilości faktycznie zużytej wody przez poszczególnych odbiorców.

2. Wymiaru oraz poboru opłat za wodę z urzędzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę dokonuje biuro gromadzkiej rady narodowej stosownie do ustalonej przez tę radę stawki — przy uwzględnieniu zasad podanych w ust. 1.

3. Jeżeli utrzymanie, eksploatacja i konserwacja urzędzeń podstawowych i półpodstawowych należy do zrzeszenia, pobór opłaty należy do tego zrzeszenia. W razie niewniesienia tej opłaty, podlega ona ściągnięciu przez biuro gromadzkiej rady narodowej.

§ 19. 1. Zwalnia się od opłat za wodę pobieraną z urzędzeń podstawowych.

2. Zwalnia się od opłat za wodę osoby niezamieszkałe w danej wsi, pobierające tę wodę dorywczo z urzędzeń półpodstawowych.

3. Nie pobiera się opłat za wodę zużytą przy gaszeniu pożaru.

4. Prezydya powiatowych rad narodowych mogą określać inne wypadki, w których nie będą pobierane opłaty za wodę czerpaną z urzędzeń półpodstawowych.

§ 20. 1. Do wymiaru opłat za wodę pobieraną z urzędzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Nie wpłacone w terminie opłaty za wodę podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 21. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 marca 1962 r. w sprawie udziału mieszkańców gromad w budowie urzędzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę (Dz. U. Nr 18, poz. 76),
- 2) uchwała nr 83 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1962 r. w sprawie urzędzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę na terenie gromad (Monitor Polski Nr 27, poz. 113),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 września 1962 r. w sprawie przekazywania przez jednostki państwowe i organizacje spółdzielcze środków finansowych, przeznaczonych na pomoc w budowie urzędzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę na terenie gromad, realizowanej przez zrzeszenia ludności (Monitor Polski Nr 73, poz. 338).

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz prezydiom rad narodowych.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 marca 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

58

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 31 stycznia 1966 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1964 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 47, poz. 319) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1957 r. Nr 49, poz. 236, z 1960 r. Nr 38, poz. 226 i z 1964 r. Nr 47, poz. 319) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji paragrafów i ustępów.

Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 22 i § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) w brzmieniu:

„§ 22. Pracownicy, których ogólne miesięczne uposażenie łącznie z premią i innymi dodatkami obliczone na zasadzie niniejszego rozporządzenia jest niższe od przeciętnego uposażenia miesięcznego z premią i innymi dodatkami pobieranego w okresie od dnia 1 stycznia 1957 r. do dnia 31 sierpnia 1957 r., otrzymują przez czas zatrudnienia na tym samym, równorzędnym lub wyższym stanowisku dodatek wyrównawczy na zasadach, które określi w drodze rozporządzenia Minister Łączności, pod warunkiem nie pogorszenia dotychczasowych wyników pracy.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.”;

- 2) § 2, § 3 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 38, poz. 226) w brzmieniu: